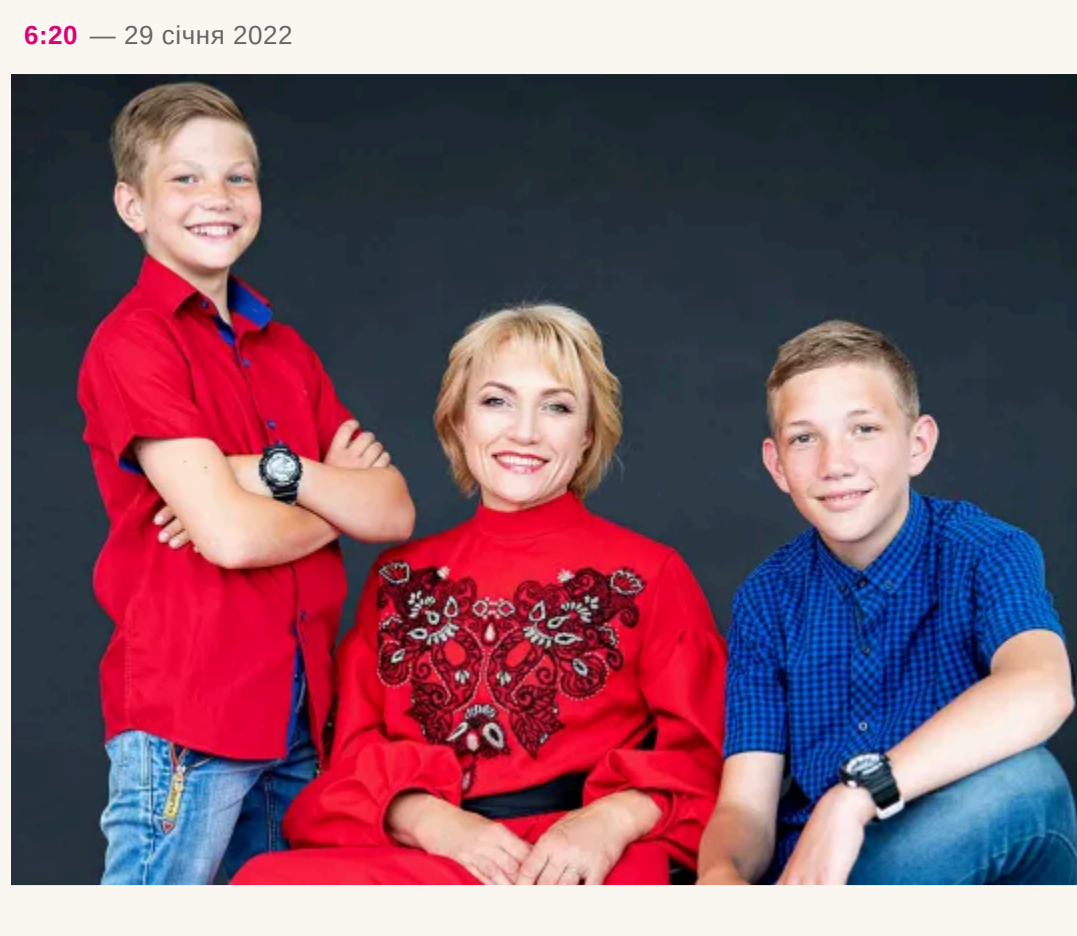

ОСТАННІ НОВИНИ

- 18:28** Терезам — «Закохани» та доленосний вибір. Тельцям — «Туз Пентакль» і шанс на успіх. Таро-прогноз на 18 червня
- 18:24** Ратусе бізнес та святкує перемогу в Британії. Меган Маркл заінтригувала новим відео
- 18:08** Чайніце буде як новий: метод, що позбавляє накіну надого
- 17:48** Тоній єдиний у світі. Дмитро Комаров продає власний «скарб»
- 17:33** Віз фортифікації до офісирів: Железняк заявив про гучний скандал у Держфінмониторингу
- 17:24** Літні на пальне та загроза зриву збору врожаю: криза у рф наростає
- 17:03** Додайте ще до каштрукі з водкою, і звичайні макарони стануть

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланною Трифоною

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Цього року «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя історії. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч газет. За ці роки людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В публіци «25 років потому» ми розповімо читачам, як склалися життя героїв цих публікацій.

У 13 років лікарі поставили їй неврівняну діагносту. Не помітили пухлину на хребті...

— Коли споквалитися, зробили операцію. — згадує Світлана Трифонова. — За рік до випускного. Щоб встигла «розходиться» та приїхати на бал хоча б на мільярд. Я обурювалася: «Ще чого! Прийдуть туди на своїх двоє!» Але навіть на мільярд прийти не змогла.

Довго не хотіла змиритися, що все скінчено. Пройшла через усі можливі й неможливі лікувальні сеанси. Але через декілька років зрозуміла, що покращення немає. Пам'ятаю, сказала: «Раз так, буду робити з лимона лимонад!»

Правда, тоді вона зовсім не уявляла, як саме.

«Свій вік не афішу. Мені ще заміж виходити»

Світлана не змінилася. Майже. Якою я запам'ятала 20 років тому біля рестораника на КРЕСІ (район в рідному місті спортсменки Кривому Розі), де ми записували інтерв'ю, такою й знайшла. Свіжою та вічно молодого. Відьма вона, не іншає...

— Якоюсь мірою так, — сміється Світлана.

— **Вік називаємо?** — запитує я, вдвілюючись в екран монітора під час розмови по скайпу.

— Я його не приховую, але й не афішую. Мені ще заміж виходити.

— **Як?! В пресі ж нічого про розлучення не було.**

— Так що ви казали про мою вічну молодість, Ларисо?

— **Отже, не бажаєте говорити про розлучення... Тоді про пластику розкажіть. Це моя помста.**

— Та не було пластики, не було. Всі мої три старші сестри й мама виселяють молодих за свій вік. Генетика! Масажи обличчя також не роблю. Виключно креми. Плюс спорт у мене. 20 років — тільки у професіональному. Звикала багато рухатися. Ну й контролювати себе в їжі.

— **Діти?**

— Жодних дітей, хоч я скільки до повноліття. Головний принцип: «Істи не від нудьги, не за компанію, а тоді, коли дійсно заводяться». Вранці — дві склянки теплої води. Через пів години — кава з молоком без цукру та бутерброд: підсушений зерновий хліб зі шматочком запеченого гарбуза або з морською капустою. Через дві години — легкий обід... М'ясо їм рідко.

— **А чоловіка як годували? Люди кажуть: бажаш все життя давитися пельменями з крамичні — одружись зі спортсменкою. Її ніколи не буде вдома.**

— Мій колишній чоловік сам спортсмен (Павло Гонтовий відомий український спортсмен, десятиразовий чемпіон України з автоспорту — Авт.). Тож ніхто не вимагав замість змагань варити борщ. Під час моїх від'їздів допомагали сестри з Кривого Рогу. А коли змагань і зборів не було, родина мала, як то кажуть, перше, друге, третє і компот.

Світлану називали «перлиною української збірної»

— **Шкода, що така гарна й відома пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, заливаючись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди привозив з Києва... товстолобиків.**

— Так. Величезних. Живих. Я навчалася в Дніпропетровському інституті фізкультури і спорту. За рік до сіднейської Паралімпіади готувалась у Дніпрі до ігор. Тоді займалася паверліфтингом. Поневірялася по квартирах та готелях, часто залишалася у подругу — колежанки зі спорту. Її друг познайомив нас тоді з Пашею, який жив у Києві, але часто проїздом був у Дніпрі. Тоді Павло й надумав привозити цих товстолобиків, яких ми з подругою смажили пів ночі на кухні.

Паша був не тільки чоловіком, але й соратником. Чудово було сходитися в цілях, завданнях, цінностях. Коли я зайнялася лижними перегонами, Паша напередодні Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті знайшов майстра, який зробив так, щоб мій боб (спеціальні санчата, на які рухаються паралімпійці у лижній спорті. — Авт.) з вулеластиком, максимально легкий та стійкий, допоміг мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в біатлоні. Це був мій зріволий час. Найкращий результат у команді.

— **Пам'ятаю, ЗМІ вас ще називали «перлиною української збірної».**

— І ось «перлина» задулася: чи не час мені стати мамою? Адже час спливає...

Про визначену українську паралімпійку «ФАКТИ» вперше розповіли у квітні 2002 року

«Першого малюка народила майже в 36 років, другого — майже в сорок. Відкладати не було куди»

— Лікарі в один голос казали: «Якщо ви не ходите, вам народжувати не можна», — продовжує Світлана. — Вважалось, що пологи можуть погіршити здоров'я жінки, яка пересувається у візку. Такий стереотип необґрунтований. І я зробила по-своєму. Не тільки завагітніла, але ще й до останнього дня вела активний спосіб життя. Перші три місяці була на зборах. Просто занадто не перенавантажувала себе. За три тижні до пологів їздила на море. За добу до пологів плавала у басейні, в сауні трошки посподила. Машину до останнього водила. Тільки коли почалися перейми, за кермо сів чоловік. У день народження нашого довогоочікуваного первістка ми якраз купували будинок за містом в Київській області. Тож наш син прийшов у максимально облаштований для нього світ.

— **Були якісь проблеми під час пологів?**

— Жодних. Більшість лікарів казали на кесаревому. Але в мене немає деформації тазостегнових суглобів, і у 2003 році народжувала сама. Малюк вагою 3600 і зростом 51 сантиметр народився у вірній силі, після Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті, в мої майже 36 років. А після Паралімпіади в Турині, де я завоювала бронзу й срібло в біатлоні, ми народили другого синопчка. В мої майже сорок.

Це був 2007 рік, чоловік поїхав у відрядження, і я, позбавши сестру в машину, погнала в пологів. У мене вже були перейми. Сестра лежала не знепритомніла, зляквалася за мене. Добре, що була неділя і шляхи були напівпорожні. І я зробила по-своєму. Фізіологічний шляхом. Потім кажу лікарю: «А де тут найближча парковка? Мені треба машину перегадати. Я її біля пологового залишила». Лікар ледь не впав.

Приймала пологи та ж сама чудова команда лікарів у 7-му пологовому будинку в Києві, на Предславинській.

“Читайте також: «Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТИВ» Машою Куликівською, якій невідомий благодійник подарував будинок

— **Мабуть, ваші пологи стали для багатьох несподіванкою в ті часи...**

— Певною мірою. Жінки, які пересувалися у візках, побачили, що все можливо. У нас так саме тіло, так само протікає вагітність, і не так вже треба тужитися, як ми всі з переляку думаємо. (Сміється.) Девкі потім наслідували мій приклад.

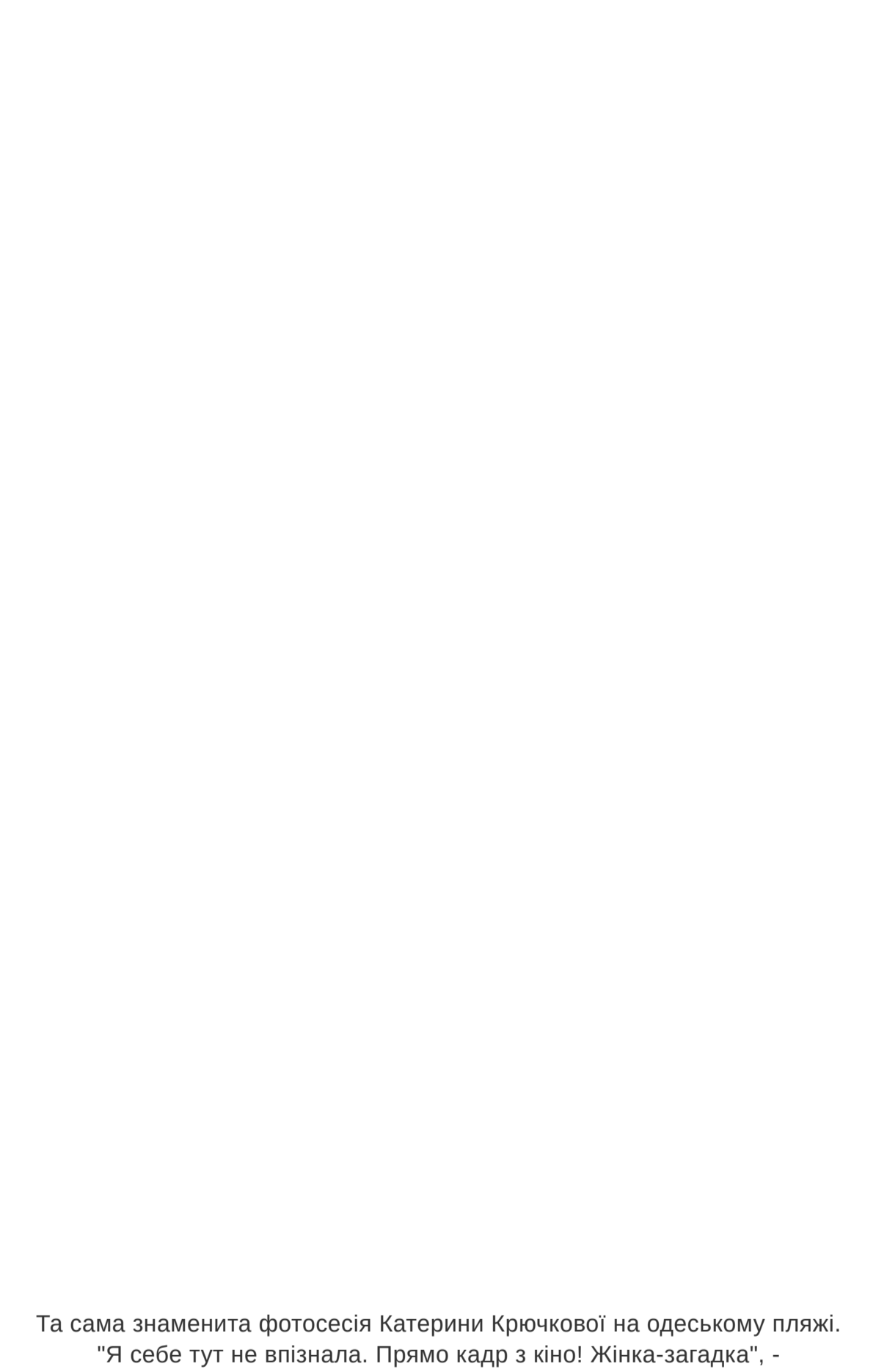
— **Ви, мабуть, незворушна мама? Спортсменка все ж таки. Із залізним характером і витримкою.**

— Та ні. Я була спочатку просто крейзі-мамою. Але потім зрозуміла: стільки мамі кожної секунди сином не потрібно. Та ще й у 2010 році пішла зі спорту та стала сумувати за сином, лямками, за перемогами та ейфорією, коли стоїш на п'єдесталі і звучить Гімн України. Чим можна замінити цей драйв? Я любила своє материнство, але інша частина моєї душі жадала повторення спортивних емоцій. І коли мене запросили телеведучою на канал УТ-1 в передачу «Жити на рівних», а потім я ще й вела «Щоденник Паралімпійських ігор», весь час відчувала: «Це воно!»

«Дивилася на фото й думала: «Невже це я, така гарна? Капець!»

— **Який найухваліший вчинок ви здійснили останнім часом?**

— Знялася у фотосесії на одеському пляжі. Я туди приїхала в рамках проєкту з питання доступності для маломобільного населення. Пішла з фотографом Катериною Крижковою на пляж. Ані гриму, нічого. Вона каже: «А давай зніму тебе після купання». І вже сонце сідало... І я: «А давай!» Потім побачила світлина. Мені все так сподобалося! Думала: «Невже це я, така гарна, така загадкова? Сима себе не впізнала. Капець!» (Сміється.)

Та сама знаменита фотосесія Катерини Крижкової на одеському пляжі. «Я себе тут не впізнала. Прямо мадр з якої Жіна-загадка», — посмікається відома спортсменка та телеведуча

— **Ваш колишній чоловік влаштував особисте життя?**

— Я не володію інформацією. П'ять років тому ми зуміли пережити чергову сімейну кризу. Виярило певний час пожити окремо. І... ніхто не захотів повертатися назад. Ратом вирішилося, що це найкращий вихід. Звичайно, діти мріяли, щоб батьки жили разом. Але я їм кажу, що трапляється й таке, що прекрасні люди розлучаються, але продовжують любити своїх дітей. Не менше. І навіть більше. У мене ростуть чудові сини. Старшому — 18 з половиною, він вчиться в юридичному коледжі, займається фехтуванням. Молодшому — 14. Він м'якший. Хазяїновитий, практичний. Йому подобається готувати. Я їх дуже люблю. Вони вже дорослі хлопці, які все розуміють. Вони — моє щасття.

— **У вас немає відчуття катастрофи? Ви так спокійно розповідаєте про розлучення. Але ж це доволі травмуюча подія.**

— Ми вже п'ять років розлучені. Просто обговорюю цей факт тільки зараз. Є відчуття, що життя подає ще одну казку. Адже одна вже була. Я живу з зарплаткою в собі і відкрита для світу. І відкрита для нового кохання. А, ви маєте на увазі, чи переживала я п'ять років тому. Звичайно. Спочатку. А потім стала жартувати над собою: «Стоп! Свето, але ж ти хотіла, щоб у тебе все було, як у здорових людей. І ось тепер у тебе все, як у людей: і шлюб, і діти, і розлучення...»

Заслужений майстер спорту України та мама двох дітей чудово впісалася у Всеукраїнський проєкт ETHNO FASHION BY POTLOVA "Миру тобі, Україно!" (фото Катерини Потлової)

3 дос'є «ФАКТИВ»

Світлана Трифонова — українська паралімпійська лижниця, заслужений майстер спорту України з лижних перегонів. Лижними перегонами стала займатися у 1997 році. Брала участь у шістьох Паралімпійських іграх. Призіві місця: на Паралімпійських іграх у Нагано з біатлону та лижних перегонів (1998), у Солт-Лейк-Сіті (2002), у Турині (2006). Лауреат Всеукраїнської премії «Жінка III тисячоліття» (2015 рік). Нагороджена орденом Княгині Ольги III ступеня, орденом «За заслуги» II і III ступеня. Викладає реабілітологію в університеті фізкультури і спорту.

На фото у заголовку Світлана з синами Тимофієм (ліворуч) та Микиткою (фото Катерини Крижкової)

“Читайте також: «Коли дізналися з чоловіком, що буде хлопчик, жартували, що назвемо Остапом: Остап Бенда — було б забавно»

Читайте нас у Facebook

0022

До змісту спецтеми

Поділитися посиланням? Виділити й натиснути CTRL+Enter

Друкувана версія | Лист редакторів | Поскаржитися

Facebook
Поділитися
0
Telegram
Поділитися
Twitter
Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Тельцям — «Іррефлекс» та досвід. Стрильчаним — «Восьма Желт» та покращення. Водолякам — «Суп» та покращення. Таро-прогноз на 17 червня
- Газ для українців різко дорожчає: газарки зростають вже цієї осені
- Зелень не зійме навіть через тиждень: зафікса від шед-кухари
- Як правильно використовувати капсули для прання: поради та критичні відгуки

Новини партнерів

Мана сайту

Новина	Світ	Культура	Шоу-бізнес	Кіно	Історія	Новини дня
Україна	Політика	Блогги	Фігурка дня	Люди та звірі	Життя в історії	Гороскоп
Погода	Спад	Судові справи	Судові справи	Життя в історії	25 років пологі	Наче та телешоу
Події	Фейби	Стиль життя	Стиль життя	Життя в історії	25 років пологі	Клуб споживачів
						Запобігання
						Погода